

srečo obiskanim, se blagovoljno kaj usmiliti hotli naših ubozih pogorelcov! *)

Jernej Arko,
Vodiški fajmošter.

Glava in udje.

Kakor v človeškim truplu le takrat vse v pravim zdravju obstojí in vse dobro gré, kadar glava in udje trupla lepó svoje dolžnosti opravlja, takó je tudi v velikim truplu, ki se deržava imenuje.

Glava je vodnik trupla; kér pa glava brez udov tudi nič prav opraviti ne more, mora skerbeti, de se v truplu vse v lepi edinstvi z udi godí. Torej se glava nikdar ne sme prevzeti, de bi mislila, de ona je vse. Ravno takó pa tudi posamesni udje ne smejo misliti, de bi brez glave, vsak za-se zamôgli kaj opraviti. Vsak naj si bo svojih dolžnost svest, in naj opravlja svoje opravila v prid celiga trupla. Noga naj bo tedaj hvaležna, de oko na-njo pazi: ali prav stopa, — želodec naj ne bo ošaben v svoji misli, de le on celo truplo redí; ako bi ne bilo okusa in duha, bi želodec večkrat predelječ segel in zbolel. Če udje zbole, zbolí tudi glava; torej naj glava skerbí in gleda, de se od udov vse odvérne, kar jem škodovati utegne, in de se bolni udje spet ozdravijo v svoj lastni prid, v prid glave, v prid celiga trupla.

Ta priméra človeškiga trupla z deržavnim truplam nam kaže, de naj deržava posebno skerb ima na tri naprave:

1) de se napravi v vsaki deželi učilnica, v kteri se za izréjo in delavnost zanemarjenih otrok ubozih staršev skerbí;

2) de se naprava vstanoví, v kteri se ljudém delo ponudi, ali kjer se skerbí, de se za take ljudi delo izvé;

3) de so jetnišnice takó napravljené, de so prave učilnice in delavnice, v kterih se malopridni človek v pridniga s podukam in delam spreoberne. Če se po ti poti spokoriti ne da, in v novič kraje, ropa ali se scer zoper postave pregreší, naj se zaprè celi čas svojega življenja v tako pokorivnico. Le malo jih bo pa prišlo v to napravo, če boste poprejšnji dve dobri.

Naj bi učeniki ljudstva že mladosti globoko v serce vtisnili, de Bog ni dela za kazin (štrafingo) človeku naložil, zakaj kakó zamore taka reč kazin biti, která človeku daje zdravje, premoženje in poštenje! Délo je eno nar imenitnih darov božjih, zatorej naj nikdar ne pozabimo že stariga pravila: Môli in delaj! Délo časti vsaciga čovjeka; postopanje je gerdo za vsaciga, naj bo tudi visok gospod.

Kovač.

Pregled hudodelstev,

ki so bile dopernešene v mnogih deželah našega cesarstva v 4 léti, to je, v létu 1845, 1846, 1847 in 1848.

(Konec.)

Poglejmo zdej hudodelce po spôlu, starosti in omikanosti, in pomína vredne reči bomo zvedili.

Med 100 obsojenimi hudodelci je bilo na Salcburškim več kot ena četertina žensk, na Koroškim jih je bilo 21 med sto, v zgornjim Estrajhu 20, na Šlezkem 17, — nar menj žensk je bilo obsojenih na Laškim, Dalmatinskim, Gališkim, na Primorskem in v Bukovini (4 do 8 od sto). Pomína vredno je, de na slovenskim Štajarskim (10 med sto) in na Laškim Tiroljskim (3 med sto) je bilo veliko menj žensk obsojenih, kakor na nemškim Šta-

*) Vredništvo Novic je pripravljeno milodare prejemati in jih potem g. fajmoštru poslati.

jarskim (16 med sto) in na nemškim Tiroljskim (21 med sto). V goratih krajih nemškega Tiroljskega, Salcburškega, Koroškega in zgornjega Štajarskega je bilo sploh nar več žensk obsojenih.

Kar starost zadene, je nar več hudodelcov med 20 in 40 léti. Mladih hudodelcov med 14 do 20 léti je bilo nar več (25 ali 26 med sto) v spodnjim Estrajhu (posebno na Dunaji), v Teržaškim Primorju, v Bukovini in na Koroškim, — nar menj pa (11 ali 13 med sto) jih je bilo v Galiciji, na Krajnskim, Českim, Dalmatinskim, Tiroljskim in Salcburškim.

Posebniga pomína vredno je tudi vediti, v kterih deželal je bilo nar več tacih hudodelcov obsojenih, ki so že enkrat ali večkrat kazin (štrafingo) prestali, in kjer je bilo nar več tacih, ki so bili pervikrat obsojeni.

Nar več pervikrat obsojenih hudodelcov kaže Dalmatinska in Krajnska dežela, potem Bukovina, Lombardija in Teržaško Primorje — tedaj ravno v teh deželal, v kterih je bilo nar več tacih iz sodnije izpušenih, kterim se hudodelstvo ni skazati dalo. To je znamenje, de v téh deželal se vnovič zasačenim hudodelcam veliko težji njih hudodelstvo skazati zamore, kakor v drugih deželal avstrijanskiga cesarstva. — Nar več tacih hudodelcov, ki so bili že enkrat ali večkrat kaznovani, je na Salcburžkim, Tiroljskim, Šlezkem, v zgornjim in spodnjim Estrajhu.

Kar stopnjo omikanosti ali izobraženosti (Bildungsstufe) hudodelcov zadene, se ne more ta tukaj bolj na tanjko določiti, kakor le s tem, de se zvě: ali so hudodelci brati in pisati znali, ali ne?

Vunder že v tem je očiten in velik razloček!

V Dalmaciji, Galiciji in Bukovini je bilo med sto hudodelci 90, na Krajnskim, slovenskim Štajarskim in Beneškim 70, na Šlezkem, Teržaškim, Goriškim, Istrijanskem, Koroškim in Lombarškim 60 tacih, ki **niso ne brati ne pisati znali!**

Te številke same po sebi glasno vpijejo, kakó potrebno je vsacimu človeku šolsko podučenje in omikanje, kér, kakor v našim cesarstvu takó tudi sploh na celim svetu, se najde nar več hudodelcov v versti tistih ljudí, kterih šolsko podučenje ni omikalo.

Minister pravice sam pravi, de to obilniši število hudodelcov iz verste neomikanih ljudí očitno kaže, de je ljudskih šol silno silno potreba!

De bi pač ta opomin ministra pravice ne ostal glas vpijočiga v pušavi, in de bi po zgorej dokazanih številkah tudi tisti možje spregledali, kteri velike dobrote in potrebe ljudskih šol dosihmal še niso spoznali! De bi se iz tega tudi kmečki starši, ki svojih otrok v šolo pošiljati nočejo, se prepričali, de je šolsko podučenje njenih otrok na vse strani potrebno! —

Vikši sodnjištvo na Dunaji je v vših deželal avstrijanskiga cesarstva skupej 357 hudodelcov k smerti obsodilo, po milosti cesarja je bila pa smertna kazin 330 hudodelcam odpušena, tedaj je bilo v imenovanih 4 léti 1845, 1846, 1847 in 1848 po celim našim cesarstvu le 27 hudodelcov ob glavo djanih.

Dopis od Save.

S pravim veseljem sim v stanu Vam oznaniti, de Breščani zamorem prav zadovoljni biti z možmi okrožniga poglavarsvta, osobito pa z okrožnim poglavarem, slavno znanemu g. Dominiku Šem. Vstavoljubi možje so, in kér se ravnajo v vsem po postavah vstavne vlade, jim ni ravnopravnost narodov prazna beseda, ampak v djanju kažejo, de spoštujejo vsaciga naroda pervo pra-

Vred.